

kongevalgte ved at antyde, at saa kunde en Regering, der ikke havde nogen øjeblikkelig politisk Interesse i en Forandring af de kongevalgte, lade disse sidde og efter Valget bekræfte deres Stilling. Det var et højst uklart Udtryk. Havde det ærede Medlem endda sagt: ved en Genudnævnelse af de kongevalgte, havde det været noget klarere. Men saa snart det ærede Medlem vilde bruge et saadant klart Udtryk som Genudnævnelse af de kongevalgte, vilde han se, at saa ere alle Vanskelighederne der paa ny, saa vilde Højre øjeblikkelig protestere og sige: Deri ligger, at de ere opløste. Og saa er man ikke kommen et Skridt videre, saa kan det ærede Medlem lige saa godt straks stille sig paa det klare Standpunkt, som den nuværende højtærede Konseilspræsident har stillet sig paa. Derfor synes jeg, at dette Ting maa udbede sig en nærmere Forklaring af, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing mener med dette højst uklare, højst taagede, højst uldne Udtryk: at bekræfte de kongevalgte. Ligger der deri kun dette — og der kan vel vanskeligt lægges mere deri —, at den nye Regering vil efter Landstingsvalgene tilsende de kongevalgte en Skrivelse om, at den betragter dem som stadig fungerende, er der deri en Bekræftelse af, at de ikke ere opløste, og saa vil hele det Demokrati, hele det Socialdemokrati, der betragter de kongevalgtes Institution som omtrent den eneste demokratiske Sikkerhedsventil, vi have i den nuværende Forfatning af 1866, som omtrent det eneste Middel til ad fredelig Vej at faa Forfatningen ændret i Juni-Grundlovens Aand, rejse sig med den største Kraft mod en saadan Fortolkning, som ikke blot giver Højre historisk Ret, men ogsaa juridisk, statsretlig Ret i det givne Øjeblik. Det ærede Medlem fra Ringkøbing ser, hvilke uhyre Vanskeligheder han allerede her er i Færd med at rejse for denne Sags Gennemførelse.

Det ærede Medlem udtalte om den Vej, her foreslaas, den midlertidige Valgkredsordnings Vej, at den allerede i Fjor Efteraar viste sig ikke at være fremkommelig. Det var nu en underlig Udtalelse, for i Grunden antydede det ærede Medlem jo i sin Tale, at den dog i Aar er fremkommelig, vel at mærke naar vi koble den sammen med noget andet, noget, som ganske vist efter min Mening bereder den uhyre Vanskeligheder. Men rent teoretisk erkendte det ærede Medlem ved sin Tale, at Vejen er fremkommelig, han afviste ikke den Vej i Aar, han vilde kun have

den gjort uhyre meget vanskeligere, end den allerede er. Han afviste den ikke rent og klart, saa jeg synes, det Udtryk ikke var ganske rigtigt, selv ikke fra hans eget Standpunkt i Dag, at den midlertidige Valgkredsordnings Vej i Fjor viste sig ufremkommelig. Men det er heller ikke historisk rigtigt. Den viste sig ikke ufremkommelig, den blev ufremkommelig for det daværende Ministerium, fordi det ikke vilde gaa denne Vej til Vejs Ende. Denne gode Tanke, som det daværende Ministerium fik, om at prøve at faa Sagen løst ved en midlertidig Valgkredsordning, blev ikke ført ud i Livet, det var det daværende Ministeriums Fejl, men denne gode Tanke hører til de Tanker, som et æret Medlem talte om forleden Dag: gode Tanker, som bleve tænkte, men ikke efterfulgte af de gode Værker, som skulde øves. I Virkeligheden viste der sig et stort Flertal her i Tinget for at gaa den Vej. Naar det ærede Medlem fra Ringkøbing nu siger, som det tidligere er sagt, at denne Vej mødte absolut Modstand i Landstinget, er det, efter hvad jeg ved, ikke ganske rigtigt. Svarene fra de konservative Grupper i det andet Ting vare meget vage og bleve afgivne uden nogen egentlig Forhandling. Jeg erindrer saaledes, at et konservativt Blad, „Jyllandsposten“, i Fjor Efteraar skrev, at hvis Regeringen havde sat sin Kraft ind paa Sagen, og hvis denne med et Flertal i dette Ting var kommen op i det andet Ting, vilde Højrepartierne deroppe neppe have gjort alvorlig Modstand. Det var Opfattelsen selv i et meget konservativt Blad. Hvad den nuværende Regering gør, er jo i Virkeligheden kun at føre Sagen videre fra det Stade, den var paa i Fjor Efteraar, tage den Gerning op, som den forrige Regering gik af Vejen for, men godt kunde have forsøgt at føre videre.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing var ret tilfreds med selve Valgkredsordningens Indhold. Det forstaar jeg saa udmærket godt, thi Indholdet af denne Valgkredsordning er netop, hvad det tidligere Flertal, Venstrereformpartiet sammen med de gamle Moderate, var enigt om i Samlingen 1905—06. Indholdet af denne midlertidige Valgkredslov er netop Indholdet af den Valgkredslov, der vilde fremkomme efter den Grundlovsændring, som vi enedes om i Samlingen 1905—06 med stort Flertal. Men saa forekommer det mig underligt, at det ærede Medlem fra Ringkøbing absolut vil gaa den Omvej, at han først vil have en Grundlovsændring, inden Indholdet af